

Otra lietas daļbiece: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- un tādējādi:
  - piespriest izmaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam kompensāciju par šajā sūdzībā aprakstīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* lēsts 50 000 EUR apmērā;
  - atcelt FRA direktora 2018. gada 21. decembra lēmumu, ar ko noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzība atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktam;
  - ja nepieciešams, atcelt FRA direktora 2019. gada 24. jūnija lēmumu, ar ko noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzība atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam;
  - piespriest Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības atbalstam tās iesniedzējs saistībā ar pārsūdzēto spriedumu izvirza šādus pamatus un galvenos argumentus:

1. Tiesību kļūda – juridiski svarīgo faktu nekonstatēšana, faktu nepilnīga pārbaude un pierādījumu par faktiem sagrozīšana.
2. Tiesību kļūda – pierādījumu sagrozīšana, nepietiekams pamatojums, tiesiskās noteiktības principa pārkāpums un acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz pirmo pamatu par prettiesiskumu.
3. Tiesību kļūda – pierādījumu sagrozīšana, atbilstošu faktu nepilnīga juridiskā pārbaude, pamata nepilnīga pārbaude, nepietiekams pamatojums attiecībā uz otro pamatu par prettiesiskumu.
4. Tiesību kļūda – nepilnīga pārbaude un nepietiekams pamatojums attiecībā uz piekto pamatu par prettiesiskumu.
5. Tiesību kļūda – pierādījumu sagrozīšana, nepilnīga faktu pārbaude saistībā ar sesto pamatu par prettiesiskumu.
6. Tiesību kļūda – pamata nepilnīga pārbaude, nepietiekams pamatojums, pamats, ka izmantotie pierādījumi attiecībā uz astoto pamatu par prettiesiskumu netika iegūti vai izmantoti likumīgi.
7. Tiesību kļūda – pierādījumu sagrozīšana, nepareiza faktu kvalifikācija, nepietiekams pamatojums saistībā ar devīto pamatu par prettiesiskumu.
8. Tiesību kļūda – faktu nepilnīga pārbaude, nepietiekams pamatojums un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpums saistībā ar sadaļu par faktiski nodarīto kaitējumu un cēloņsakarību.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. martā iesniedza Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – A. G./Lietuvas Republikos generalinė prokuratūra

(Lieta C-162/22)

(2022/C 237/37)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: A. G.

Otra puse apelācijas tiesvedībā: Lietuvas Republikos generalinė prokuratūra

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK⁽¹⁾ (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē 15. panta 1. punkts, to aplūkojot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8., 11. pantu un 52. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to kompetentajām valsts iestādēm ir aizliegts izmantot elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēju saglabātos datus, kas var sniegt informāciju par elektronisko komunikāciju līdzekļu lietotāju datiem un veikto komunikāciju, izmeklējot ar korupciju saistītus amata pienākumu pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai piekļuve šiem datiem konkrētajā gadījumā ir piešķirta smagu noziegumu apkarošanas un nopietnu sabiedrības drošības apdraudējumu novēršanas nolūkos?

⁽¹⁾ OV 2002, L 201, 37. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 8. martā iesniedza *Tribunale di Bolzano* (Itālija) – kriminālprocess pret nezināmām personām

(Lieta C-178/22)

(2022/C 237/38)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bolzano

Kriminālprocess pret:

Nezināmām personām

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs)⁽¹⁾ 15. panta 1. punkts nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā 2003. gada 30. jūnija Likumdošanas dekrēta Nr. 196 (Privātuma kodekss) 132. pants, kura 3. punkts ir ticis grozīts ar 2021. gada 30. septembra Dekrētlikumu Nr. 132, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2021. gada 23. novembra Likumu Nr. 178, un tā šobrīd spēkā esošajā redakcijā ir paredzēts:

3. Likumā noteiktajā glabāšanas termiņā, ja pastāv pietiekamas norādes uz noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem likumā ir paredzēts saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 4. pantu noteiktais sods – mūža ieslodzījums vai brīvības atņemšana uz laiku, kura maksimālais ilgums nav mazāks par trim gadiem, un par noziedzīgiem nodarījumiem, kurus veido draudu izteikšana un uzmākšanās vai personas traucēšana ar telefona palīdzību, ja draudi, uzmākšanās un traucējums ir smagi, datus, ja tie ir būtiski faktu konstatēšanai, iegūst pēc tiesneša atļaujas, kuru tas izdod ar motivētu dekrētu, pēc valsts prokurora pieprasījuma vai apsūdzētās personas, aizdomās turētā, cietušās personas un citu privātpersonu aizstāvja lūguma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).